

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia rozšírená komora)

z 15. novembra 2018*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia prijaté proti PKK v rámci boja proti terorizmu – Zmrazenie finančných prostriedkov – Právomoc Rady – Možnosť označiť orgán tretieho štátu za príslušný orgán v zmysle spoločnej pozície 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov – Odkaz na teroristické činy – Súdne preskúmanie – Povinnosť odôvodnenia – Námietka nezákonnosti“

Vo veci T-316/14,

Kurdistan Workers' Party (PKK), v zastúpení: A. van Eik, T. Buruma a M. Wijngaarden, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne F. Naert a G. Étienne, neskôr F. Naert a H. Marcos Fraile, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: pôvodne C. Brodie a V. Kaye, neskôr C. Brodie a S. Brandon, neskôr C. Brodie, C. Crane a R. Fadoju, neskôr C. Brodie, R. Fadoju a P. Nevill, a napokon R. Fadoju, splnomocnení zástupcovia,

a

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne F. Castillo de la Torre a D. Gauci, neskôr D. Gauci, J. Norris-Usher a T. Ramopoulos, a napokon J. Norris-Usher, T. Ramopoulos a R. Tricot, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ a smerujúci pôvodne k zrušeniu vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 125/2014 z 10. februára 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 714/2013 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9), v rozsahu, v akom sa tento akt týka žalobkyne, ako aj následne k zrušeniu ďalších nadväzujúcich aktov v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia V. Kreuschitz, I. S. Forrester (spravodajca),
N. Póltorak a E. Perillo,

tajomník: K. Guzdek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 16. apríla 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 28. septembra 2001 prijala Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov rezolúciu 1373 (2001) navrhujúcu stratégie na boj proti terorizmu všetkými prostriedkami, najmä na boj proti jeho financovaniu.
- 2 Dňa 27. decembra 2001 prijala Rada Európskej únie spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217), keďže usúdila, že na vykonanie rezolúcie 1373 (2001) Bezpečnostnej rady OSN je nevyhnutný akt Európskej únie. Najmä článok 2 spoločnej pozície stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, skupín a subjektov zapojených do teroristických činov a uvedených na zozname v prílohe tejto spoločnej pozície.
- 3 V ten istý deň na účely vykonania opatrení opísaných v spoločnej pozícii 2001/931 na úrovni Únie prijala Rada nariadenie (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207), ako aj rozhodnutie 2001/927/ES, ktorým sa ustanovuje zoznam uvedený v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 83). Meno žalobkyne sa na tomto pôvodnom zozname nenachádzalo.
- 4 Dňa 2. mája 2002 prijala Rada spoločnú pozíciu 2002/340/SZBP, ktorou sa aktualizuje spoločná pozícia 2001/931 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, 2002, s. 75). Prílohou spoločnej pozície 2002/340 sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú obmedzujúce opatrenia ustanovené v spoločnej pozícii 2001/931 a zaraďuje sa najmä názov žalobkyne, Kurdistan Workers' Party (PKK), ktorý je identifikovaný takto: „Strana kurdských pracujúcich (PKK)“.
- 5 V ten istý deň Rada tiež prijala rozhodnutie 2002/334/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a zrušuje rozhodnutie 2001/927 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 116, 2002, s. 33). Týmto rozhodnutím bol zaradený názov PKK do zoznamu stanoveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 rovnakým spôsobom ako v prílohe spoločnej pozície 2002/340.
- 6 Tieto nástroje boli odvtedy pravidelne aktualizované na základe článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001. Názov PKK bol vždy ponechaný na zozname skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú obmedzujúce opatrenia uvedené v už citovaných nástrojoch a priložené k týmto nástrojom (ďalej len „sporné zoznamy“). Od 2. apríla 2004 je názvom subjektu zapísaného na sporných zoznamoch „Strana kurdských pracujúcich (PKK) (alias ‚KADEK‘, alias ‚KONGRA-GEL‘)“.

- 7 Dňa 10. februára 2014 Rada tak najmä prijala vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 125/2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 714/2013 (Ú. v. EÚ L 40, 2014, s. 9), na základe ktorého boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti. Odôvodnenie nariadenia č. 125/2014 sa zakladalo najmä na uznesení Home Secretary (minister vnútra, Spojené kráľovstvo) z 29. marca 2001 o zákaze PKK podľa UK Terrorism Act 2000 (zákon Spojeného kráľovstva z roku 2000 proti terorizmu) (ďalej len „uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva“), doplnenom uznesením zo 14. júla 2006, ktoré nadobudlo účinnosť 14. augusta 2006, keďže „KADEK“ a „Kongra Gel Kurdistan“ predstavovali ďalšie označenia PKK (ďalej len „uznesenie zo 14. júla 2006“), na rozhodnutí vlády Spojených štátov amerických označujúcom PKK ako „zahraničnú teroristickú organizáciu“ (foreign terrorist organisation) podľa oddielu 219 US Immigration and Nationality Act (zákon Spojených štátov o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti) v znení neskorších predpisov (ďalej len „označenie ako FTO“) a na rozhodnutí vlády Spojených štátov amerických označujúcom PKK ako „osobitne označeného celosvetového teroristu“ (specially designated global terrorist) podľa Executive Order n° 13224 (prezidentský dekrét č. 13224) (ďalej len „označenie ako SDGT“). Toto odôvodnenie uvádza tiež zoznam viacerých incidentov, ku ktorým došlo v období od novembra 2003 do októbra 2011, ktoré boli kvalifikované ako teroristické činy a boli údajne pripísané PKK, ako aj niekoľko rozsudkov súdov štátnej bezpečnosti Tureckej republiky. Nariadenie č. 125/2014 bolo pôvodným predmetom prejednávanej žaloby.

Konanie a vývoj počas konania

- 8 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 1. mája 2014 podala žalobkyňa žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie a v ktorej navrhuje, aby bolo vykonávacie nariadenie č. 125/2014 zrušené v rozsahu, v akom sa jej tento akt týka, a aby bolo voči nej neuplatniteľné nariadenie č. 2580/2001.
- 9 V rámci písomnej časti konania podaním z 15. septembra 2014 predložila Rada vyjadrenie k žalobe, ku ktorému priložila najmä uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva, uznesenie zo 14. júla 2006, označenie ako FTO, označenie ako SDGT, niekoľko výročných správ Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State (Úrad koordinátora na boj proti terorizmu v rámci Ministerstva zahraničných vecí Spojených štátov, Spojené štáty americké), ako aj niekoľko článkov z tlače. Podaním z 31. marca 2015 predložila Rada následne dupliku, ku ktorej priložila najmä výňatky z rozsudku Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) z 23. apríla 2013 a rozsudku Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) z 21. mája 2014.
- 10 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2014 predložila Európska komisia návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Rady. Uznesením zo 7. januára 2015 prijatým na základe článku 116 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 predseda tretej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu. Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. marca 2015 predložila Komisia svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Žalobkyňa a Rada predložili svoje pripomienky v stanovených lehotách.
- 11 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. júna 2015 predložilo Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov Rady. Rozhodnutím z 12. augusta 2015 prijatým na základe článku 144 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu predseda tretej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu, pričom však práva Spojeného kráľovstva obmedzil na práva podľa článku 116 ods. 6 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991.
- 12 Rozhodnutím zo 16. mája 2016 prijatým na základe článku 70 ods. 1 rokovacieho poriadku predseda tretej komory Všeobecného súdu prerušil konanie až do vyhlásenia rozsudkov vo veciach A a i. (C-158/14), Rada/LTTE (C-599/14 P) a Rada/Hamas (C-79/15 P). V nadväznosti na vyhlásenie

- rozsudkov zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), sa pokračovalo v konaní v celom rozsahu.
- 13 Rozhodnutím z 5. septembra 2017 prijatým na základe opatrenia na zabezpečenie priebehu konania podľa článku 89 ods. 3 písm. c) rokovacieho poriadku Všeobecný súd (tretia komora) vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k rozsudkom zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
 - 14 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2017 predložila žalobkyňa svoje pripomienky k rozsudkom zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Na jednej strane tvrdí, že rozsudok zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), neposkytuje definitívnu odpoveď na právne otázky položené v rámci jej prvého a druhého žalobného dôvodu. Na druhej strane sa domnieva, že z rozsudkov z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), vyplýva, že taký zoznam udalostí, ktoré boli kvalifikované ako teroristické činy, aký je použitý v prejednávanej veci, nemožno považovať za rozhodnutie príslušného vnútroštátneho orgánu, že Rade prináleží, aby v odôvodnení týkajúcom sa rozhodnutí orgánov tretích štátov predložila informácie umožňujúce usúdiť, že overila dodržanie práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu žalobkyne, čo v prejednávanej veci opomenula, a že uplynutie značne dlhej doby od prijatia vnútroštátnych rozhodnutí, ktoré slúžili ako základ pôvodného zaradenia názvu žalobkyne do sporných zoznamov, môže predstavovať pre Radu povinnosť predložiť dodatočné tvrdenia na odôvodnenie ponechania názvu žalobkyne na sporných zoznamoch. Žalobkyňa predložila takisto rozsudok Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel, Belgicko) zo 14. septembra 2017 (ďalej len „rozsudok Cour d'appel de Bruxelles“), v ktorom bol prijatý záver, že žalobkyňa nemôže byť kvalifikovaná ako teroristická organizácia, a že akty, ktorých sa dopustila skupina Sokoly za slobodu Kurdistanu (TAK), nemôžu byť pripísané PKK.
 - 15 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 5. októbra 2017 Rada a Komisia predložili svoje pripomienky k rozsudkom zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Tvrdia, že prvý a druhý žalobný dôvod žalobkyne treba zamietnuť vzhľadom na rozsudok zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202). Navyše rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), potvrdil, že Rada môže vychádzať z rozhodnutí orgánov tretích štátov a zo skutočností, ktoré nepredstavujú rozhodnutia príslušných vnútroštátnych orgánov, na účely ponechania názvu žalobkyne na sporných zoznamoch.
 - 16 Na základe vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 790/2014 z 22. júla 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 125/2014 (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 1), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti bez toho, aby boli zmenené dôvody na ponechanie jej názvu na zozname.
 - 17 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. augusta 2014 požiadala žalobkyňa o možnosť upraviť svoje žalobné návrhy spôsobom, aby sa jej žalobné dôvody a návrhy uplatňovali *mutatis mutandis* na nariadenie č. 790/2014 a jeho odôvodnenia. Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. septembra 2014 vzniesla Rada námietku voči žiadosti žalobkyne a odkázala *mutatis mutandis* na svoje vyjadrenie k žalobe.
 - 18 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/513 z 26. marca 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 790/2014 (Ú. v. EÚ L 82, 2015, s. 1), ako aj rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/521 z toho istého dňa, ktorým sa

aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2014/483/SZBP (Ú. v. EÚ L 82, 2015, s. 107), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti.

- 19 Listom z 27. marca 2015 doručeným žalobkyni 1. apríla 2015 adresovala Rada žalobkyni odôvodnenie ponechania jej názvu na sporných zoznamoch. Rada vo svojom liste z 27. marca 2015 v odpovedi na tvrdenia žalobkyne vyhlásila, že skutočnosť, že medzi kurdskými skupinami sú aj tie, ktoré bojovali proti „Islamskému štátu“, nemá vplyv na jej posúdenie, podľa ktorého PKK spĺňa kritériá na označenie stanovené spoločnou pozíciou 2001/931. V odôvodnení pripojenom k tomuto listu sa Rada opierala o tri série vnútroštátnych rozhodnutí, a to po prvé o uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva, doplnené uznesením zo 14. júla 2006, po druhé o označenie ako FTO, ako aj o označenie ako SDGT a po tretie o rozsudok Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž, Francúzsko) z 2. novembra 2011, ktorým bolo kurdske kultúrne centrum Ahmeta Kayu odsúdené za účasť na zločinnom spolčení na účely prípravy teroristického činu a financovania teroristickej činnosti, pričom tento rozsudok bol potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Cour d'appel de Paris z 23. apríla 2013 a v konaní o kasačnom opravnom prostriedku rozsudkom Cour de cassation (Kasačný súd) (ďalej spoločne len „francúzske súdne rozhodnutia“). Rada spochybnila, že by každé z týchto vnútroštátnych rozhodnutí predstavovalo rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 a že by boli ešte v platnosti. Následne uviedla, že preskúmala, či disponovala skutočnosťami svedčiacimi v prospech vyňatia názvu PKK zo sporných zoznamov, avšak nenašla nijakú. Takisto uviedla, že usúdila, že dôvody na zaradenie názvu PKK do sporných zoznamov boli naďalej oprávnené, a dospela k záveru, že názov PKK treba ponechať na sporných zoznamoch.
- 20 Okrem toho odôvodnenie obsahovalo v prílohe opis každého vnútroštátneho rozhodnutia, ktoré uvádza definíciu pojmu terorizmus vo vnútroštátnom práve, opis príslušných vnútroštátnych správnych a súdnych konaní, zhrnutie procesného vývoja a dôsledkov dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia, zhrnutie záverov, ku ktorým dospeli príslušné orgány vo vzťahu k žalobkyni, opis skutkových okolností, z ktorých tieto príslušné orgány vychádzali, a konštatovanie, že tieto skutkové okolnosti predstavovali teroristický čin v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931. Naproti tomu toto odôvodnenie už neobsahovalo odkaz na rozsudky súdov štátnej bezpečnosti Tureckej republiky ani zoznam incidentov kvalifikovaných ako teroristické činy, ktoré boli údajne pripísané žalobkyni, ako sú zoznamy, ktoré boli spomenuté v predchádzajúcom odôvodnení.
- 21 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 26. mája 2015 požiadala žalobkyňa o možnosť upraviť svoje žalobné návrhy spôsobom, aby sa jej žalobné dôvody a návrhy uplatňovali *mutatis mutandis* na vykonávacie nariadenie 2015/513, rozhodnutie 2015/521 a ich odôvodnenia. Vo svojom návrhu na úpravu žalobkyňa najmä tvrdí, že Rada nezohľadnila vývoj týkajúci sa účasti PKK na boji proti skupine „Islamský štát“. Pokiaľ ide o uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva, spochybňuje relevantnosť toho, že toto uznesenie bolo v nadväznosti na opätovné preskúmanie potvrdené v decembri 2014, keďže žiadosť o opätovné preskúmanie nepodala žalobkyňa. Tvrdí tiež, že opis, ktorý obsahuje odôvodnenie, týkajúci sa incidentov, ku ktorým došlo v roku 2014 a o ktoré sa opieral minister vnútra Spojeného kráľovstva, je nejednoznačný, aby umožnil prijať záver, že tieto incidenty predstavujú teroristické činy, ktoré sú pripísateľné PKK. Rovnako popiera zodpovednosť za tieto incidenty, ktorých sa dopustila iná skupina, než je PKK, a spochybňuje, že by mohli byť posúdené ako teroristické činy. Takisto, pokiaľ ide o označenie ako FTO a označenie ako SDGT, žalobkyňa tvrdí, že opis incidentov, ktoré sú jej pripisované, je veľmi nejednoznačný, aby bolo možné prijať záver, že ide o teroristické činy pripísateľné PKK. V súvislosti s francúzskymi súdnymi rozhodnutiami žalobkyňa tvrdí, že netreba k nim prihliadať, pretože sa týkajú iného subjektu, než je PKK, a zakladajú sa na neoverených informáciách.

- 22 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. júna 2015 predložila Rada svoje pripomienky k návrhu žalobkyne na úpravu žalobných návrhov. Rada tak najmä spochybnila to, že by žalobkyňa dodržala článok 44 ods. 1 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991, a odkázala *mutatis mutandis* na svoje vyjadrenie k žalobe. Rada však nevzniesla nijakú námietku voči vecnému rozšíreniu žaloby, o ktoré požiadala žalobkyňa.
- 23 Následne bol názov žalobkyne ponechaný na sporných zoznamoch počas každej šesťmesačnej revízie. V dôsledku toho žalobkyňa požiadala o možnosť upraviť svoje žalobné návrhy tak, aby sa jej žalobné dôvody a návrhy týkali *mutatis mutandis* nových aktov, ktoré Rada prijala.
- 24 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/1325 z 31. júla 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2015/513 (Ú. v. EÚ L 206, 2015, s. 12), ako aj na základe rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/1334 z toho istého dňa, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2015/521 (Ú. v. EÚ L 206, 2015, s. 61), boli ponechané v platnosti obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne bez toho, aby došlo k zmene dôvodu ponechania jej názvu na zozname.
- 25 Návrhom na úpravu podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. septembra 2015 v súlade s článkom 86 ods. 2 až 4 rokovacieho poriadku žalobkyňa upravila žalobu tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie nariadenia 2015/1325 a rozhodnutia 2015/1334 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. Vo svojich pripomienkach doručených do kancelárie Všeobecného súdu 8. októbra 2015 vzala Rada túto úpravu na vedomie.
- 26 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/2425 z 21. decembra 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2015/1325 (Ú. v. EÚ L 334, 2015, s. 1), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti bez toho, aby došlo k zmene dôvodu ponechania jej názvu na zozname.
- 27 Návrhom na úpravu podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. februára 2016 žalobkyňa upravila žalobu tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie nariadenia 2015/2425 v rozsahu, v akom sa jej tento akt týka. Vo svojich pripomienkach doručených do kancelárie Všeobecného súdu 15. marca 2016 vzala Rada túto úpravu na vedomie.
- 28 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2015/2425 (Ú. v. EÚ L 188, 2016, s. 1), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti bez toho, aby došlo k zmene dôvodu ponechania jej názvu na zozname.
- 29 Návrhom na úpravu podaným do kancelárie Všeobecného súdu 9. septembra 2016 žalobkyňa upravila svoju žalobu tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie nariadenia 2016/1127 v rozsahu, v akom sa jej tento akt týka.
- 30 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2016/1127 (Ú. v. EÚ L 23, 2017, s. 3), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti bez toho, aby došlo k zmene dôvodu ponechania jej názvu na zozname.
- 31 Návrhom na úpravu podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. marca 2017 žalobkyňa upravila svoju žalobu tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie nariadenia 2017/150 v rozsahu, v akom sa jej tento akt týka. Vo svojich pripomienkach doručených do kancelárie Všeobecného súdu 17. augusta 2017 vzala Rada túto úpravu na vedomie. Okrem toho Rada poukázala na rozsudky zo 14. marca 2017, A a i. (C-158/14, EU:C:2017:202), z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584), s cieľom podporiť zamietnutie žaloby.

- 32 Na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2017/150 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 3), ako aj rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/1426 z toho istého dňa, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154 (Ú. v. EÚ L 204, 2017, s. 95), boli obmedzujúce opatrenia týkajúce sa žalobkyne ponechané v platnosti bez toho, aby došlo k zmene dôvodu ponechania jej názvu na zozname.
- 33 Návrhom na úpravu podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. septembra 2017 žalobkyňa upravila svoju žalobu tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie nariadenia 2017/1420 a rozhodnutia 2017/1426 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú. Vo svojich pripomienkach doručených do kancelárie Všeobecného súdu 27. októbra 2017 vzala Rada túto úpravu na vedomie. Okrem toho, pokiaľ ide o rozsudok Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel), ktorý predložila žalobkyňa, Rada tvrdí, že tento rozsudok nespochybňuje označenie žalobkyne ako teroristickej organizácie. Po prvé dotknutý rozsudok uznáva, že neposúdenie PKK ako teroristickej organizácie závisí od osobitostí belgického trestného práva. Po druhé v rozsudku Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel) sa zdôrazňuje, že násilné činy boli spáchané v rámci konfliktu medzi žalobkyňou a tureckými orgánmi od konca prvého štvrťroka v roku 2015. Po tretie Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel) vo svojom rozsudku usúdil, že nebolo možné s istotou dospieť k záveru, že činy TAK by mohli byť pripísané PKK na základe spisu, avšak rozsudok uvádza nemecké súdne rozhodnutie, v ktorom bol prijatý opačný záver.
- 34 Všeobecný súd podľa článku 28 rokovacieho poriadku na návrh tretej komory rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 35 Všeobecný súd na základe návrhu sudcu spravodajcu rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 36 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. apríla 2018. Pri tejto príležitosti žalobkyňa, ktorá pripomína svoje stanovisko k relevantnosti medzinárodného humanitárneho práva na účely výkladu pojmu teroristický čin, informovala Všeobecný súd o svojom rozhodnutí vziať späť svoj prvý žalobný dôvod, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania. Po pojednávaní bola ústna časť konania skončená a vec bola predložená na poradu.

Návrhy účastníkov konania

- 37 Žalobkyňa v nadväznosti na úpravy svojich žalobných návrhov navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil vykonávacie nariadenia č. 125/2014, č. 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 a 2017/1420, rozhodnutia 2015/521, 2015/1334 a 2017/1426, ako aj ich odôvodnenia (ďalej len „napadnuté akty“) v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 38 Rada podporovaná Komisiou a Spojeným kráľovstvom navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v celom rozsahu,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

O veci samej

- 39 Na podporu svojich žalobných návrhov smerujúcich k zrušeniu napadnutých aktov žalobkyňa v podstate uvádza osem žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod, ktorý žalobkyňa vzala späť na pojednávaní, sa zakladá na porušení medzinárodného práva ozbrojených konfliktov. Žalobkyňa najmä tvrdí, že spoločná pozícia 2001/931 je v rozpore s medzinárodným humanitárnym právom, keďže sa vzťahuje na skutky, ktoré v rámci ozbrojeného konfliktu, ktorý nemá medzinárodnú povahu, nepredstavovali vojnové zločiny a boli legitímne podľa práva ozbrojených konfliktov. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931 v rozsahu, v akom bola PKK posúdená ako teroristická skupina. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 v rozsahu, v akom napadnuté akty nevychádzajú z rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu. Napadnuté akty by mali byť najmä zrušené, keďže sa sčasti zakladajú na rozhodnutiach tretích štátov. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 51 Charty základných práv Európskej únie, keďže napadnuté akty sa sčasti zakladajú na informáciách získaných mučením alebo zlým zaobchádzaním. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931, keďže Rada nevykonala náležité opätovné preskúmanie zaradenia názvu PKK do sporných zoznamov. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad proporcionality a subsidiarity. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 ZFEÚ. Ôsmy žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu.
- 40 Všeobecný súd považuje za vhodné najprv preskúmať siedmy žalobný dôvod.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 41 Svojím siedmym žalobným dôvodom žalobkyňa v podstate tvrdí, že Rada porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že neuviedla účinné a presné dôvody, na základe ktorých sa po opätovnom preskúmaní rozhodla ponechať názov PKK na sporných zoznamoch. Žalobkyňa najmä tvrdí, že Rada nevysvetlila, prečo sú vnútroštátne rozhodnutia, na ktorých zakladá ponechanie názvu PKK na sporných zoznamoch, rozhodnutiami príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, že neuviedla dôvody týchto rozhodnutí, že nepreskúmala, či incidenty, z ktorých vychádzali vnútroštátne orgány, mohli byť považované za teroristické činy v zmysle spoločnej pozície 2001/931, a že neuviedla dôvody, pre ktoré tieto rozhodnutia stačili na odôvodnenie ponechania obmedzujúcich opatrení vo vzťahu k PKK v platnosti. Navyše, pokiaľ ide o označenie ako FTO a označenie ako SDGT, Rada nepreskúmala, či v Spojených štátoch existujú účinné procesné záruky.
- 42 Rada spochybňuje tieto tvrdenia a domnieva sa, že odôvodnenia napadnutých aktov v spojení s týmito aktmi spĺňajú povinnosť odôvodnenia. Konkrétne dôvody, ktoré viedli k pôvodnému zaradeniu názvu žalobkyne do sporných zoznamov, boli naďalej platné. Pokiaľ ide o uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva, Rada sa opiera o rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada (T-256/07, EU:T:2008:461), ktorý sa týka toho istého uznesenia a v ktorom Všeobecný súd dospel k záveru, že Rada si splnila svoju povinnosť odôvodnenia, keď odkázala na toto uznesenie, ako aj na zoznam incidentov kvalifikovaných ako teroristické činy. Pokiaľ ide o označenia ako FTO a SDGT, Rada najmä tvrdí, že skutočnosti nachádzajúce sa v odôvodnení boli dostatočne presné, aby mohla žalobkyňa podať opravné prostriedky na príslušné vnútroštátne orgány, a že poskytnuté informácie spĺňajú jej povinnosť odôvodnenia, tak ako bola uvedená v rozsudkoch z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), a z 26. júla 2017, Rada/Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 43 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že povinnosť odôvodniť akt spôsobujúci ujmu, ktorá je stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv, vyplýva zo zásady dodržiavania práva na obhajobu a má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné, alebo či má prípadne vady umožňujúce napadnúť jeho zákonnosť na

- súde Únie, a jednak umožniť súdu Únie vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu (pozri rozsudky z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 29 a citovanú judikatúru, a z 28. mája 2013, Trabelsi a i./Rada, T-187/11, EU:T:2013:273, bod 66 a citovanú judikatúru).
- 44 Odôvodnenie takého aktu musí v každom prípade opísať skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú zásadný význam v rámci štruktúry tohto aktu (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 45 Podľa ustálenej judikatúry preto tak odôvodnenie pôvodného rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, ako aj odôvodnenie následných rozhodnutí sa musia týkať nielen zákonných podmienok uplatnenia spoločnej pozície 2001/931 a nariadenia č. 2580/2001, ale aj osobitných a konkrétnych dôvodov, pre ktoré sa Rada pri výkone svojej voľnej úvahy domnieva, že na dotknutú osobu sa musí vzťahovať opatrenie zmrazenia finančných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 52; zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 162, a z 25. marca 2015, Central Bank of Iran/Rada, T-563/12, EU:T:2015:187, bod 55).
- 46 Preto s výnimkou prípadu, ak by naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie alebo jej členských štátov, či udržiavania ich medzinárodných vzťahov bránili oznámeniu určitých okolností, je Rada povinná oznámiť osobe alebo subjektu dotknutému obmedzujúcimi opatreniami individuálne a konkrétne dôvody, pre ktoré si myslí, že by sa opatrenia mali prijať. Musí teda uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie dotknutých opatrení, a úvahy, ktoré ju viedli k ich prijatiu (rozsudok z 9. júla 2009, Melli Bank/Rada, T-246/08 a T-332/08, EU:T:2009:266, bod 144).
- 47 Navyše odôvodnenie musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a kontextu, v ktorom bol akt prijatý. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností predmetnej veci, najmä obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, aký môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka, na tom, aby dostali vysvetlenie (pozri rozsudok z 12. decembra 2006, Organizácia mudžahedínov iránskeho ľudu/Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, bod 141; pozri tiež rozsudok zo 16. októbra 2014, LTTE/Rada, T-208/11 a T-508/11, EU:T:2014:885, bod 159 a citovanú judikatúru). Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočný charakter odôvodnenia treba posúdiť nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext, ako aj všetky právne pravidlá upravujúce príslušnú oblasť. Konkrétne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť dosah opatrenia prijatého voči nej (rozsudok zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, EU:C:2011:735, bod 82).
- 48 Takto stanovená povinnosť odôvodnenia predstavuje základnú zásadu práva Únie, od ktorej je možné sa odchýliť iba vzhľadom na naliehavé dôvody. Odôvodnenie sa preto musí v zásade oznámiť dotknutej osobe v rovnakom čase ako akt, ktorý jej spôsobuje ujmu, pričom jeho absenciu nemožno napraviť tým, že sa dotknutá osoba dozvie dôvody aktu v konaní pred súdom Únie (rozsudok zo 7. decembra 2011, HTTS/Rada, T-562/10, EU:T:2011:716, bod 32).
- 49 V dôsledku toho, pokiaľ ide o rozhodnutie ponechať v platnosti obmedzujúce opatrenia vo vzťahu k určitej osobe alebo určitému subjektu, súd Únie je povinný najmä overiť na jednej strane rešpektovanie povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 ZFEÚ, a teda dostatočne presnú a konkrétnu povahu uvádzaných dôvodov, ako aj na druhej strane, či sú tieto dôvody preukázané (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 70 a citovanú judikatúru).
- 50 V tomto kontexte treba spresniť, že dotknutá osoba alebo dotknutý subjekt môže v rámci žaloby podanej proti ponechaniu ich mena na spornom zozname napádať všetky skutočnosti, o ktoré sa opiera Rada na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva ich zapojenia do teroristických

činností, nezávisle od otázky, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom alebo z iných zdrojov. V prípade spochybnenia Rade prislúcha preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností a súdu Únie prislúcha overiť ich vecnú správnosť (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 71 a citovanú judikatúru).

- 51 Treba pripomenúť, že článok 1 spoločnej pozície 2001/931 zavádza rozlišovanie medzi na jednej strane pôvodným zápisom mena osoby alebo subjektu na sporný zoznam, uvedeným v odseku 4 tohto článku, a na druhej strane ponechaním mena osoby alebo subjektu, ktoré už sú zapísané na tomto zozname, na uvedenom zozname uvedeným v jeho odseku 6 (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 58).
- 52 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry otázkou, o ktorú ide pri preskúmaní ponechania mena osoby alebo subjektu na spornom zozname, je, či sa od zaradenia mena tejto osoby alebo tohto subjektu do uvedeného zoznamu alebo od predchádzajúceho preskúmania skutkový stav zmenil takým spôsobom, že už neumožňuje vyvodiť rovnaký záver o zapojení dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu do teroristických činností (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 46). Z tejto judikatúry vyplýva, že v rámci preskúmania podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 Rada môže ponechať meno dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu na spornom zozname, ak prijme záver o tom, že nebezpečenstvo ich zapojenia do teroristických činností, ktoré odôvodňovalo ich pôvodný zápis na tento zoznam, pretrváva. Ponechanie mena osoby alebo subjektu na spornom zozname tak v podstate predstavuje predĺženie pôvodného zápisu (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 51).
- 53 Navyše, ak vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo, a v závislosti od vývoja okolností daného prípadu samotná skutočnosť, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, zostáva účinné, už neumožňuje prijať záver o pretrvávaní nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo subjektu do teroristických činností, Rada je povinná podložiť ponechanie mena tejto osoby alebo tohto subjektu na tomto zozname aktualizovaným posúdením situácie, pričom zohľadní najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 54).
- 54 Práve vzhľadom na tieto zásady je potrebné preskúmať dostatočnú povahu odôvodnenia napadnutých aktov.
- 55 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 sa z hľadiska štruktúry a obsahu odlišujú od odôvodnení nariadení 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 a 2017/1420, ako aj rozhodnutí 2015/521, 2015/1334 a 2017/1426. Vzhľadom na tieto rozdiely treba preskúmať tieto dve skupiny napadnutých aktov oddelene.

O vykonávacích nariadeniach č. 125/2014 a 790/2014

- 56 Na úvod treba konštatovať, že vykonávacie nariadenia č. 125/2014 a 790/2014 obsahujú identické odôvodnenia, ktoré sú štruktúrované takto.
- 57 Po prvé Rada uvádza zhrnutie historického vývoja činnosti PKK od jej založenia v roku 1978. Konkrétne podľa Rady sa PKK dopustila od roku 1984 viacerých teroristických činov, pričom tieto útoky pokračovali aj napriek prímeriu, ktoré jednostranne vyhlásila PKK od roku 2009. Rada následne uvádza zoznam 69 incidentov, ku ktorým došlo v období od 14. novembra 2003 do 19. októbra 2011, ktoré pripisuje PKK a ktoré kvalifikuje ako teroristické činy v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.

- 58 Po druhé Rada uvádza, že na PKK sa vzťahuje uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva prijaté 29. marca 2001, ktorým sa zakazuje PKK podľa zákona Spojeného kráľovstva z roku 2000 proti terorizmu, a považuje toto uznesenie za rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Takisto uvádza, že toto uznesenie bolo pravidelne skúmané správnym výborom a je naďalej účinné.
- 59 Po tretie Rada uvádza, že na PKK sa vzťahuje označenie ako FTO podľa oddielu 219 zákona Spojených štátov o prisťahovalectve a štátnej príslušnosti, ako aj označenie ako SDGT podľa prezidentského dekrétu č. 13224, ktoré prijali orgány Spojených štátov, a kvalifikuje tieto označenia ako rozhodnutia príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Takisto uvádza, že tieto označenia možno napadnúť súdnymi opravnými prostriedkami v Spojených štátoch, pričom tieto označenia sú naďalej účinné.
- 60 Napokon Rada uvádza, že vo vzťahu k PKK boli vydané viaceré rozsudky súdov štátnej bezpečnosti Tureckej republiky.
- 61 Z uvedeného vyplýva, že Rada vychádzala pri ponechaní názvu žalobkyne na sporných zoznamoch jednak z toho, že rozhodnutia kvalifikované ako rozhodnutia príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 sú naďalej účinné, a jednak zo svojich vlastných posúdení, pokiaľ ide o sériu incidentov pripísaných PKK a posúdených ako teroristické činy v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.
- 62 Skôr ako sa pristúpi k preskúmaniu toho, či Rada dostatočne uviedla osobitné a konkrétne dôvody, pre ktoré prijala záver, že názov žalobkyne treba ponechať na sporných zoznamoch, treba najskôr preskúmať dostatočnú povahu odôvodnenia týkajúceho sa posúdenia povahy rozhodnutí, z ktorých Rada vychádza.

– O existencii rozhodnutí príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931

- 63 V prvom rade treba v tejto súvislosti konštatovať, že Rada vo svojom vyjadrení k žalobe výslovne uznáva, že ani zoznam incidentov kvalifikovaných ako teroristické činy ani rozsudky súdov štátnej bezpečnosti Tureckej republiky nepredstavujú rozhodnutia príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 (vyjadrenie k žalobe, body 56 a 119).
- 64 V druhom rade, pokiaľ ide o označenie ako FTO a označenie ako SDGT, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, z judikatúry vyplýva, že pojem „príslušný orgán“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 sa neobmedzuje na orgány členských štátov, ale v zásade môže zahŕňať tiež orgány tretích štátov (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 22).
- 65 Z judikatúry však takisto vyplýva, že Rade predtým, ako sa oprie o rozhodnutie orgánu tretieho štátu, prislúcha overiť, či toto rozhodnutie bolo prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 24). V odôvodneniach týkajúcich sa rozhodnutí o zmrazení finančných prostriedkov je preto Rada povinná uviesť skutočnosti umožňujúce prijať záver, že overila dodržanie týchto práv (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 31). Na tento účel stačí, aby Rada v odôvodnení rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov stručne uviedla dôvody, pre ktoré sa domnieva, že rozhodnutie tretieho štátu, o ktoré sa zamýšľa oprieť, bolo prijaté pri rešpektovaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 33).
- 66 Treba však konštatovať, že odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala prijať záver, že Rada skutočne overila, či označenia ako FTO a SDGT boli prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Rada sa tak

nemôže obmedziť, ako v prejednávacom prípade, na teoretické konštatovanie – bez bližšieho spresnenia, pokiaľ ide o priebeh dotknutých konaní –, že označenie ako FTO podlieha v americkom práve súdnym opravným prostriedkom, zatiaľ čo označenie ako SDGT podlieha v americkom práve správnom a súdnym opravným prostriedkom. Odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 teda neumožňujú zistiť, či Rada splnila povinnosť overenia, ktorá jej v tejto súvislosti prináleží.

- 67 Navyše odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 neobsahujú ani dôvody, pre ktoré Rada usúdila, že označenia ako FTO a SDGT predstavujú rozhodnutia príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Odôvodnenia tak nespresňujú, prečo označenia ako FTO a SDGT možno považovať za „podnet na vyšetrovanie alebo trestné stíhanie za teroristický čin alebo pokus o spáchanie, účasť alebo napomáhanie takéhoto činu, ktoré je založené na závažných dôkazoch alebo záchytných bodoch [indíciách – *neoficiálny preklad*] alebo odsúdení za takéto skutky“ v zmysle spoločnej pozície 2001/931. Odôvodnenia neobsahujú ani len najmenšiu zmienku o tom, že by Rada skutočne skúmala, či konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých vychádzali americké orgány, patria pod pojem teroristický čin v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 teda neumožňujú zistiť, či si Rada splnila povinnosť overenia, ktorá jej v tejto súvislosti prináleží.
- 68 V treťom rade, pokiaľ ide o uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva, treba konštatovať, že Rada vôbec neuviedla dôvody, pre ktoré usúdila, že toto uznesenie predstavuje rozhodnutie príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931. Predovšetkým odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 neobsahujú nijaký opis dôvodov podporujúcich uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva ani nijakú indíciu, že Rada skutočne skúmala, či konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal minister vnútra Spojeného kráľovstva, spadajú pod pojem teroristický čin v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931. V tejto súvislosti rozsudok z 23. októbra 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/Rada* (T-256/07, EU:T:2008:461), ktorý citovala Rada vo vyjadrení k žalobe, nie je relevantný na účely prejednávanej veci, keďže v tejto veci žalobkyňa nespochybnila kvalifikáciu uznesenia ministra vnútra Spojeného kráľovstva ako rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.

– *O osobitných a konkrétnych dôvodoch ponechania názvu žalobkyne na sporných zoznamoch*

- 69 V každom prípade, aj keby sa dospelo k záveru, že Rada si splnila svoju povinnosť odôvodnenia v súvislosti s existenciou aspoň jedného rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície, treba pripomenúť, že ak vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo, a v závislosti od vývoja okolností daného prípadu samotná skutočnosť, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, zostáva účinné, už neumožňuje prijať záver o pretrvávaní nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu do teroristických činností, Rada je povinná podložiť ponechanie tejto osoby alebo tohto subjektu na tomto zozname aktualizovaným posúdením situácie, pričom zohľadní najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (pozri rozsudok z 26. júla 2017, *Rada/LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 54 a citovanú judikatúru).
- 70 V prejednávanej veci treba konštatovať, že medzi prijatím rozhodnutí, ktoré slúžili ako podklad pre pôvodný zápis názvu žalobkyne na sporné zoznamy, a prijatím vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014, ako aj medzi pôvodným zápisom názvu žalobkyne na sporné zoznamy a prijatím týchto aktov uplynula značne dlhá doba. Uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva pochádza z roku 2001, označenie PKK ako FTO pochádza z roku 1997, označenie PKK ako SDGT pochádza z roku 2001 a pôvodný zápis názvu PKK na sporné zoznamy pochádza z roku 2002, pričom vykonávacie nariadenia č. 125/2014 a 790/2014 boli prijaté v roku 2014. Takéto obdobie viac ako desať rokov predstavuje samo osebe skutočnosť odôvodňujúcu prijatie záveru, že posúdenia uvedené v uznesení

ministra vnútra Spojeného kráľovstva a v označeníach ako FTO a SDGT už nie sú dostatočné na posúdenie pretrvávania nebezpečenstva zapojenia žalobkyne do teroristických činností v čase prijatia týchto aktov.

- 71 Okrem toho, ako uviedla Rada v odôvodneniach vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014, žalobkyňa jednostranne vyhlásila prímerie od roku 2009. Navyše, hoci to odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 neuvádzajú, žalobkyňa správne tvrdí, že rokovania o mieri medzi PKK a tureckou vládou sa uskutočnili v rokoch 2012 a 2013. Konkrétne 21. marca 2013 vyzval pán Abdullah Öcalan k mieru. V tlačovom oznámení z 21. marca 2013 vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, pani Catherine Ashton, a komisár pre rozšírenie a európsku susedskú politiku, pán Štefan Füle, prijali spoločné vyhlásenie, ktorým sa pripojili k výzve pána Öcalana, pričom v ňom žiadajú PKK, aby zložila zbrane a odsunula sa mimo tureckých hraníc, podporujú všetky strany, aby sa neustále snažili dosiahnuť mier a prosperitu pre všetkých občanov Turecka, a vyjadrujú plnú podporu mierovému procesu.
- 72 Rada bola preto pri ponechaní názvu PKK na sporných zoznamoch povinná vychádzať z najnovších skutočností, ktoré preukazujú, že nebezpečenstvo zapojenia žalobkyne do teroristických činností pretrváva. V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva a označenia ako FTO a SDGT – aj napriek tomu, že sú naďalej účinné – samy osebe nepredstavujú dostatočný základ na odôvodnenie vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.
- 73 Je pravda, že v odôvodneniach vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 Rada takisto vychádza jednak zo skutočnosti, že skupiny napojené na PKK spáchali teroristické útoky aj napriek jednostrannému prímeriu uvedenému v bode 71 vyššie, a jednak zo zoznamu 69 incidentov, kvalifikovaných ako teroristické činy a pripísaných PKK, ku ktorým došlo po prijatí uznesenia ministra vnútra Spojeného kráľovstva a označení ako FTO a SDGT. Zo spisu nevyplýva, že by tieto incidenty vyplývali z rozhodnutí príslušných orgánov členských štátov.
- 74 Na jednej strane v tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že hoci článok 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931 vyžaduje, aby Rada vykonala najmenej raz za šesť mesiacov „revíziu“, aby sa zabezpečilo, že „zachovanie“ mena určitej osoby alebo subjektu, ktoré už boli zapísané na tento zoznam na základe vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom, na tomto zozname zostane odôvodnené, nevyžaduje, aby každá nová skutočnosť, ktorú uvádza Rada na odôvodnenie zachovania mena dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu na spornom zozname, bola predmetom vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom po tom, čo bolo prijaté rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis (rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 62).
- 75 Na druhej strane z judikatúry tiež vyplýva, že dotknutá osoba alebo dotknutý subjekt môžu v rámci žaloby podanej proti ich ponechaniu na spornom zozname napádať všetky skutočnosti, o ktoré sa opiera Rada na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva ich zapojenia do teroristických činností, nezávisle od otázky, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom alebo z iných zdrojov. V prípade spochybnenia Rade prislúcha preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností a súdu Únie prislúcha overiť ich vecnú správnosť (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 71 a citovanú judikatúru).
- 76 V prejednávanej veci na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Rade nič nebráni, aby vychádzala z informácií, ktoré nevyplývajú z rozhodnutí príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, s cieľom pripísať žalobkyňi určité incidenty a posúdiť tieto incidenty ako teroristické činy na účely odôvodnenia ponechania jej názvu na sporných zoznamoch.

- 77 V rozsahu, v akom však žalobkyňa v rámci prejednávanej žaloby spochybňuje reálnu existenciu niektorých z týchto incidentov, ich pripísateľnosť PKK namiesto iných alebo okolnosti, za ktorých došlo k týmto incidentom, Rade prináleží preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností, pričom Všeobecnému súdu prináleží overiť ich vecnú správnosť v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 75 vyššie.
- 78 Stručná povaha informácií obsiahnutých v odôvodnení však Všeobecnému súdu neumožňuje, aby vo vzťahu k incidentom, ktoré spochybňuje žalobkyňa, vykonal svoje súdne preskúmanie. Podobne ako žalobkyňa treba totiž konštatovať, že odôvodnenia vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 neobsahujú nijaký údaj o skutočnostiach, z ktorých vychádzala Rada s cieľom prijať záver, že dotknuté incidenty boli preukázané, sú pripísateľné žalobkyňi a splňajú kritériá stanovené v článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.
- 79 Pokiaľ ide o incidenty, ktorých reálnu existenciu a pripísateľnosť žalobkyňa nespochybňuje, treba konštatovať, že k nim došlo v období pred mierovými rokovaniami, spomenutými v bode 71 vyššie, a neumožňujú teda napraviť nedostatok odôvodnenia uvedený v bode 72 vyššie.

– Záver

- 80 Vzhľadom na uvedené treba prijať záver, že Rada v odôvodneniach vykonávacích nariadení č. 125/2014 a 790/2014 dostatočne neodôvodnila svoje posúdenie, pokiaľ ide o existenciu jedného alebo viacerých rozhodnutí príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931, ani dostatočne neuviedla osobitné a konkrétne dôvody na ponechanie názvu žalobkyne na sporných zoznamoch. V dôsledku toho treba usúdiť, že vykonávacie nariadenia č. 125/2014 a 790/2014 sú nedostatočne odôvodnené.

O vykonávacích nariadeniach 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 a 2017/1420, ako aj o rozhodnutiach 2015/521, 2015/1334 a 2017/1426

- 81 Na úvod treba konštatovať, že vykonávacie nariadenia 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 a 2017/1420, ako aj rozhodnutia 2015/521, 2015/1334 a 2017/1426 obsahujú totožné odôvodnenia, ktoré sú štruktúrované takto.
- 82 V odôvodneniach Rada najskôr uvádza, že vychádza z existencie rozhodnutí, ktoré posúdila ako rozhodnutia príslušného orgánu v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície, a to konkrétne z uznesenia ministra vnútra Spojeného kráľovstva, doplneného uznesením zo 14. júla 2006, z označenia ako FTO, ako aj z označenia ako SDGT a z francúzskych súdnych rozhodnutí. Rada v tejto súvislosti uvádza, že preskúmala skutkové okolnosti, z ktorých tieto rozhodnutia vychádzajú, a že dospela k záveru, že tieto skutkové okolnosti spadajú pod pojmy „teroristické činy“ a „osoby, skupiny a subjekty zapojené do teroristických činov“ v zmysle článku 1 ods. 2 a 3 spoločnej pozície 2001/931 (odôvodnenie, body 1 až 7).
- 83 Rada následne konštatuje, že citované rozhodnutia príslušných orgánov sú naďalej účinné. Rada navyše uvádza, že preskúmala, či disponovala skutočnosťami svedčiacimi v prospech vyňatia názvu PKK zo sporných zoznamov, avšak vyhlásila, že nenašla nijakú. Takisto sa domnieva, že dôvody na zápis názvu PKK na sporné zoznamy naďalej platia (odôvodnenie, body 8 až 10).
- 84 Na základe toho, čo bolo uvedené, Rada dospela k záveru, že názov PKK treba na sporných zoznamoch ponechať (odôvodnenie, bod 11).
- 85 Okrem toho odôvodnenia obsahujú v prílohe podrobný opis každého z rozhodnutí príslušných orgánov citovaných v bode 82 vyššie, ktoré uvádzajú definíciu pojmu terorizmus vo vnútroštátnom práve, opis príslušných vnútroštátnych správnych a súdnych konaní, zhrnutie procesného vývoja a dôsledkov

dotknutého vnútroštátneho rozhodnutia, zhrnutie záverov, ku ktorým dospeli príslušné orgány vo vzťahu k žalobkyni, opis skutkových okolností, z ktorých tieto príslušné orgány vychádzali, a konštatovanie, že tieto skutkové okolnosti predstavovali teroristický čin v zmysle článku 1 ods. 3 spoločnej pozície 2001/931.

- 86 Po prvé, pokiaľ ide o prílohu A odôvodnenia, ktorá sa týka uznesenia ministra vnútra Spojeného kráľovstva, Rada v nej najmä uvádza, že toto uznesenie bolo prijaté v roku 2001 z dôvodu, že minister vnútra Spojeného kráľovstva mal v tom čase dôvod veriť, že PKK sa dopustila a podieľala na teroristických činoch v zmysle článku 1 ods. 2 spoločnej pozície 2001/931 (body 3, 4 a 16). Rada v tejto súvislosti uvádza, že dotknuté teroristické činy zahŕňali teroristické útoky pripísané PKK od roku 1984 a že PKK uskutočňovala teroristické ťaženie zamerané na západné záujmy a investície začiatkom deväťdesiatych rokov s cieľom vyvinúť zvýšený tlak na tureckú vládu. Uvádza, že hoci sa zdalo, že PKK upustila od tohto ťaženia v období rokov 1995 až 1999, naďalej pokračovala v ohrozovaní tureckých dovolenkových destinácií. Rada uvádza, že sa domnieva, že tieto skutočnosti patria pod ciele uvedené v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bodoch i) a ii) spoločnej pozície 2001/931 a pod násilné činy uvedené v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bode iii) písm. a), c), d), f), g) a i) spoločnej pozície 2001/931 (bod 16).
- 87 Rada tiež uvádza, že 3. decembra 2014 rozhodol minister vnútra Spojeného kráľovstva o zamietnutí žiadosti o zrušenie zákazu PKK a ponechal tento zákaz v platnosti. Rada v tejto súvislosti tvrdí, že na základe dostupných dôkazov mal minister vnútra Spojeného kráľovstva dôvod veriť, že PKK sa naďalej podieľa na teroristických činoch v rozsahu, v akom sa dopustila alebo podieľala na teroristických činoch v zmysle článku 1 ods. 2 spoločnej pozície 2001/931. Rada tak uvádza, že minister vnútra Spojeného kráľovstva vychádzal najmä zo skutočnosti, že PKK spáchala tri rôzne útoky v máji 2014, pričom k jednému z nich došlo 13. mája 2014 a boli pri ňom zranení dvaja vojaci na mieste stavby vojenského stanovišťa v Tunceli (Turecko), ako aj zo skutočnosti, že v auguste 2014 zaútočila PKK na elektrárňu, pričom uniesla troch čínskych inžinierov (bod 17). Rada takisto tvrdí, že v októbri 2014 PKK upozornila na to, že ak Turecká republika nezakročí proti skupine „Islamský štát“, krehký mierový proces, na ktorom sa podieľa, stroskotá (bod 18).
- 88 Rada napokon dospela k záveru, že skutočnosti opísané v bodoch 86 a 87 vyššie zodpovedajú cieľom uvedeným v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bodoch i) a ii) spoločnej pozície 2001/931 a teroristickým činom uvedeným v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bode iii) písm. a), c), d), f), až i) spoločnej pozície 2001/931 (bod 19).
- 89 Po druhé, pokiaľ ide o prílohu B odôvodnenia týkajúcu sa francúzskych súdnych rozhodnutí, Rada v nej najmä uvádza, že Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž) vo svojom rozsudku z 2. novembra 2011 odsúdil organizáciu CCK Ahmeta Kayu za účasť na zločinnom spolčení na účely prípravy teroristického činu a za financovanie teroristickej činnosti. Rada pritom na jednej strane uvádza, že toto odsúdenie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozsudkom Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) z 23. apríla 2013 a v konaní o kasačnom opravnom prostriedku rozsudkom Cour de cassation (Kasačný súd) z 21. mája 2014 a na druhej strane, že tieto tri sudy vo svojich príslušných rozsudkoch dospeli k záveru, že združenie CCK Ahmeta Kayu predstavovalo „legálnu zástierku“ PKK vo Francúzsku (body 11 až 14, 20 a 21). Rada navyše tvrdí, že Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž) a Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) usúdili, že PKK môže byť kvalifikovaná ako „teroristická organizácia“. Rada v tejto súvislosti uvádza, že Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) vychádzal najmä zo série útokov vykonaných v Turecku v rokoch 2005 a 2006 a priamo pripísaných PKK alebo organizácii TAK, ktorú bolo potrebné považovať za ozbrojené krídlo PKK, ako aj zo série úmyselne založených požiarov a útokov zápalnými fľašami (Molotovov koktail) vo Francúzsku a v Nemecku v roku 2007 (body 15 až 19). Rada dospela k záveru, že teroristické činy, ktoré francúzske sudy pripísali PKK, patria do pôsobnosti článku 1 ods. 3 prvého pododseku bodu i), článku 1 ods. 3 prvého pododseku bodu ii) a článku 1 ods. 3 prvého pododseku bodu iii) písm. a) a b) spoločnej pozície 2001/931 (bod 22).

- 90 Po tretie, pokiaľ ide o prílohu C odôvodnenia týkajúcu sa označení ako FTO a SDGT, Rada v nej najmä uvádza, že označenie ako FTO bolo prijaté 8. októbra 1997 a označenie ako SDGT bolo prijaté 31. októbra 2001 (body 3 a 4).
- 91 Následne uvádza, že označenie ako FTO preskúmava United States Secretary of State (minister vnútra Spojených štátov, Spojené štáty americké) *ex officio* po piatich rokoch, pokiaľ označenie nebolo medzicasom predmetom žiadosti o zrušenie. Dotknutý subjekt môže takisto sám každé dva roky požiadať o to, aby bolo jeho označenie zrušené, pričom predloží dôkazy o tom, že okolnosti, ktoré boli základom jeho označenia ako FTO, sa vecne zmenili. Minister vnútra Spojených štátov a United States Congress (Kongres Spojených štátov, Spojené štáty americké) môžu takisto *ex officio* zrušiť označenie ako FTO. Navyše dotknutý subjekt môže podať žalobu proti svojmu označeniu ako FTO na Circuit Court of Appeals for the District of Columbia (Federálny odvolací súd District of Columbia, Spojené štáty). Pokiaľ ide o označenia ako SDGT, Rada uvádza, že nepodliehajú nijakému pravidelnému preskúmaniu, ale možno ich napadnúť na federálnych súdoch (body 8 až 11). Okrem toho Rada konštatuje, že označenia žalobkyne ako FTO a SDGT neboli napadnuté na amerických súdoch a nie sú predmetom nijakého prebiehajúceho súdneho konania (body 11 a 12). Vzhľadom na postupy preskúmania a opis možných opravných prostriedkov Rada usudzuje, že uplatniteľná americká právna úprava zaručuje ochranu práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (bod 13).
- 92 Rada tiež uvádza, že orgány Spojených štátov vychádzali najmä z útokov, ktorých sa dopustila PKK, aby prijali označenia ako FTO a SDGT. V tomto ohľade uvádza, že výročná správa o terorizme z roku 2013 vypracovaná Ministerstvom zahraničných vecí Spojených štátov obsahuje konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo označenie PKK ako FTO prijaté a ponechané v platnosti, a to útok na turecký vojenský konvoj 22. augusta 2012, pri ktorom bolo zabitých päť vojakov a sedem ďalších bolo zranených, únos troch tureckých politikov v lete 2012, bombový útok spáchaný 4. novembra 2012 v blízkosti miesta konania svadby a pri ktorom boli zabití dve deti, 26 ľudí bolo zranených a boli poškodené viaceré obchodné priestory, a ozbrojené boje z 18. novembra 2012, počas ktorých bolo zabitých päť vojakov a jeden bol zranený. Rada dospela k záveru, že tieto incidenty zodpovedajú cieľom uvedeným v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bodoch i), ii) alebo iii) spoločnej pozície 2001/931 a teroristickým činom uvedeným v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bode iii) písm. a) až c) a f) spoločnej pozície 2001/931 (body 14 až 17).
- 93 Z uvedeného vyplýva, že Rada vychádzala pri ponechaní názvu žalobkyne na sporných zoznamoch jednak z toho, že rozhodnutia kvalifikované ako rozhodnutia príslušných orgánov v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931 sú naďalej účinné, a jednak zo svojich vlastných posúdení, pokiaľ ide o absenciu dôkazov svedčiacich v prospech vyňatia názvu PKK zo sporných zoznamov a naďalej relevantnú povahu dôvodov na zaradenie názvu PKK do sporných zoznamov.
- 94 Všeobecný súd usudzuje, že treba najskôr preskúmať dostatočnú povahu odôvodnenia týkajúceho sa osobitných a konkrétnych dôvodov, pre ktoré Rada dospela k záveru, že názov žalobkyne mal byť ponechaný na sporných zoznamoch.
- 95 V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že ak vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo, a v závislosti od vývoja okolností daného prípadu samotná skutočnosť, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré slúžilo ako podklad pre pôvodný zápis na sporný zoznam, zostáva účinné, už neumožňuje prijať záver o pretrvávaní nebezpečenstva zapojenia dotknutej osoby alebo dotknutého subjektu do teroristických činností, Rada je povinná podložiť ponechanie mena tejto osoby alebo tohto subjektu na tomto zozname aktualizovaným posúdením situácie, pričom zohľadní najnovšie skutkové okolnosti, ktoré preukazujú, že toto nebezpečenstvo pretrváva (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 54 a citovanú judikatúru).
- 96 V prejednávanej veci treba konštatovať, že medzi prijatím rozhodnutí, ktoré slúžili ako podklad pre pôvodný zápis názvu žalobkyne na sporné zoznamy, a prijatím napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie, ako aj medzi pôvodným zápisom názvu žalobkyne na sporné zoznamy a prijatím

týchto napadnutých aktov uplynula značne dlhá doba. Uznesenie ministerstva vnútra Spojeného kráľovstva totiž pochádza z roku 2001. Označenie PKK ako FTO pochádza z roku 1997 a označenie PKK ako SDGT pochádza z roku 2001. Napokon pôvodný zápis názvu PKK na sporné zoznamy pochádza z roku 2002. Naproti tomu napadnuté akty uvedené v bode 81 vyššie boli prijaté v období od 26. marca 2015 do 4. augusta 2017.

- 97 Takto uplynutých viac ako desať rokov predstavuje samo osebe skutočnosť odôvodňujúcu prijatie záveru, že posúdenia uvedené v uznesení ministra vnútra Spojeného kráľovstva a v označeniach ako FTO a SDGT už nie sú dostatočné na posúdenie pretrvávania nebezpečenstva zapojenia žalobkyne do teroristických činností v čase prijatia napadnutých aktov. Rada bola preto povinná vychádzať pri ponechaní názvu PKK na sporných zoznamoch z najnovších skutočností, ktoré preukazujú, že nebezpečenstvo zapojenia žalobkyne do teroristických činností pretrváva. V dôsledku toho je potrebné dospieť k záveru, že uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva a označenia ako FTO a SDGT – aj napriek tomu, že zostali účinné – samy osebe nepredstavujú dostatočný základ na odôvodnenie napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.
- 98 Nepochybne treba konštatovať, že Rada v odôvodneniach napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie spomína ďalšie najnovšie skutočnosti. Spomína tak prijatie francúzskych súdnych rozhodnutí. Takisto spomína viaceré incidenty pripísané PKK, z ktorých vychádzali príslušné orgány na účely prijatia uznesenia ministra vnútra Spojeného kráľovstva alebo jeho ponechania v platnosti, prijatia označení ako FTO a SDGT a prijatia francúzskych súdnych rozhodnutí. Rada považuje tieto incidenty za teroristické činy. Okrem toho Rada takisto vyhlasuje, že nezistila skutočnosť svedčiacu v prospech vyňatia názvu žalobkyne zo sporných zoznamov.
- 99 Treba však konštatovať, že Rada neuviedla dôvody, pre ktoré dospela k záveru, že tieto skutočnosti umožnili z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že nebezpečenstvo zapojenia žalobkyne do teroristických činností pretrváva.
- 100 V prvom rade, pokiaľ ide o francúzske súdne rozhodnutia, treba konštatovať, že hoci boli tieto rozhodnutia prijaté v období od 2. novembra 2011 do 21. mája 2014, vychádzajú z oveľa dávnejších skutočností, z ktorých najnovšie nastali osem až desať rokov pred prijatím napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie. Takéto obdobie predstavuje samo osebe skutočnosť odôvodňujúcu prijatie záveru, že posúdenia uvedené vo francúzskych súdnych rozhodnutiach už nie sú dostatočné na posúdenie pretrvávania nebezpečenstva zapojenia žalobkyne do teroristických činností v čase prijatia týchto napadnutých aktov.
- 101 Navyše žalobkyňa nebola účastníkom súdnych konaní, ktoré viedli k rozsudkom Tribunal de grande instance de Paris (Súd prvého stupňa Paríž), Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) a francúzskeho Cour de cassation (Kasačný súd). Rada nepochybne v bodoch 13, 14 a 21 prílohy B odôvodnenia uvádza, že združenie CCK Ahmeta Kayu predstavuje podľa týchto súdnych rozhodnutí „legálnu zástierku“ PKK vo Francúzsku. Takáto formulácia je však nejednoznačná najmä vzhľadom na odsúdenie združenia CCK Ahmeta Kayu za financovanie teroristickej činnosti, pokiaľ ide o jeho úlohu týkajúcu sa podpory PKK. Francúzsky Cour de cassation (Kasačný súd) tým, že dospel k záveru, že združenie CCK Ahmeta Kayu „poskytlo s úplnou znalosťou veci prostredníctvom svojich orgánov a zástupcov, v tomto prípade prostredníctvom riaditeľov identifikovaných vyššie, ktorí konali v jeho mene, skutočnú logistickú a finančnú podporu organizácii kvalifikovanej ako teroristická organizácia“, nepriamo totiž potvrdil, že CCK Ahmeta Kayu a PKK sa majú posudzovať ako dva odlišné subjekty. V dôsledku toho Rada z právneho hľadiska nedostatočne odôvodnila záver, že tieto francúzske súdne rozhodnutia predstavujú rozhodnutia príslušného orgánu „vo vzťahu k dotknutým osobám, skupinám a subjektom“ v zmysle článku 1 ods. 4 spoločnej pozície 2001/931.

- 102 V dôsledku toho treba prijať záver, že francúzske súdne rozhodnutia, hoci sú naďalej účinné, samy osebe nepredstavujú dostatočný základ na odôvodnenie napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, ani neumožňujú napraviť nedostatok odôvodnenia uvedený v bode 97 vyššie.
- 103 V druhom rade, pokiaľ ide o incidenty, z ktorých minister vnútra Spojeného kráľovstva vychádzal vo svojom rozhodnutí z 3. decembra 2014 o zamietnutí žiadosti o zrušenie zákazu PKK, je nutné konštatovať, že žalobkyňa vo svojom návrhu na úpravu z 26. mája 2015 výslovne spochybňuje pripísateľnosť týchto incidentov PKK, ako aj dostatočnú povahu poskytnutých informácií na vyvodenie záveru, že tieto incidenty patria medzi ciele vymenované v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bodoch i) až iii) spoločnej pozície 2001/931 a násilné činy uvedené v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bode iii) písm. a) až k) spoločnej pozície 2001/931.
- 104 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že dotknutá osoba alebo dotknutý subjekt môže v rámci žaloby podanej proti ich ponechaniu na spornom zozname napádať všetky skutočnosti, o ktoré sa opiera Rada na účely preukázania pretrvávania nebezpečenstva ich zapojenia do teroristických činností, nezávisle od otázky, či sú tieto skutočnosti získané z vnútroštátneho rozhodnutia prijatého príslušným orgánom alebo z iných zdrojov. V prípade spochybnenia Rade prislúcha preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností a súdu Únie prislúcha overiť ich vecnú správnosť (pozri rozsudok z 26. júla 2017, Rada/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, bod 71 a citovanú judikatúru).
- 105 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odôvodnenia napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala dospieť k záveru, že Rada skutočne preskúmala a chcela preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností. Rada ani v rámci konania nepredložila dôkazy na účely preukázania dôvodnosti týchto skutkových okolností. Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 104 vyššie sa Rada nemôže obmedziť, tak ako v prejednávanej veci, na zopakovanie odôvodnenia rozhodnutia príslušného orgánu bez toho, aby sama preskúmala jeho dôvodnosť. Odôvodnenia napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie teda neumožňujú ani zistiť, či si Rada splnila povinnosť overenia, ktorá jej v tejto súvislosti prináleží, ani Všeobecnému súdu vykonať svoje preskúmanie, pokiaľ ide o vecnú správnosť uvádzaných skutkových okolností.
- 106 Preto je potrebné dospieť k záveru, že skutočnosť, že uznesenie ministra vnútra Spojeného kráľovstva bolo v decembri 2014 potvrdené na základe incidentov, ktoré spáchala PKK v máji a v auguste 2014, neumožňuje napraviť nedostatok odôvodnenia uvedený v bode 97 vyššie.
- 107 V treťom rade, pokiaľ ide o incidenty, z ktorých orgány Spojených štátov vychádzali na účely prijatia a ponechania v platnosti označení ako FTO a SDGT, je nutné konštatovať, že žalobkyňa vo svojom návrhu na úpravu z 26. mája 2015 výslovne spochybňuje dostatočnú povahu poskytnutých informácií na vyvodenie záveru, že tieto incidenty patria medzi ciele vymenované v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bodoch i) až iii) spoločnej pozície 2001/931 a násilné činy uvedené v článku 1 ods. 3 prvom pododseku bode iii) písm. a) až k) spoločnej pozície 2001/931.
- 108 Treba konštatovať, že odôvodnenia napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala dospieť k záveru, že Rada skutočne preskúmala a chcela preukázať dôvodnosť uvádzaných skutočností. Rada ani v rámci konania nepredložila dôkazy na účely preukázania dôvodnosti týchto skutkových okolností. Naproti tomu Rada nie je schopná jednoznačne spresniť osobitné a konkrétne dôvody, z ktorých vychádzajú označenia ako FTO a SDGT. Konkrétne, pokiaľ ide o výročné správy týkajúce sa terorizmu, ktoré vypracovalo Ministerstvo zahraničných vecí Spojených štátov, Rada v duplike výslovne uznáva, že „hoci tieto správy môžu skutočne odrážať informácie, na základe ktorých Spojené štáty označia určitú FTO alebo rozhodnú o ponechaní jej označenia v platnosti“, „nejde nevyhnutne o takýto prípad“ (duplika, bod 115).

- 109 Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 104 vyššie sa však Rada nemôže obmedziť, tak ako v prejednávanej veci, na zopakovanie odôvodnenia rozhodnutia príslušného orgánu bez toho, aby sama preskúmala jeho dôvodnosť. Platí to tým viac, že dotknuté rozhodnutie nebolo prijaté príslušným orgánom členského štátu. Odôvodnenie napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie teda neumožňuje zistiť, či si Rada splnila povinnosť overenia, ktorá jej v tejto súvislosti prináleží, a Všeobecnému súdu neumožňuje ani vykonať svoje preskúmanie, pokiaľ ide o vecnú správnosť uvádzaných skutkových okolností.
- 110 V štvrtom rade, pokiaľ ide o absenciu skutočností svedčiacich v prospech vyňatia názvu žalobkyne zo sporných zoznamov, treba konštatovať, že žalobkyňa predložila Rade určité skutočnosti, ktoré podľa jej názoru mohli svedčiť v prospech vyňatia mena PKK zo sporných zoznamov, a to najmä v jej odpovedi zo 6. marca 2015 na list Rady, ktorým bola žalobkyňa informovaná o zámere Rady ponechať jej názov na sporných zoznamoch.
- 111 Podľa judikatúry, ak dotknutá osoba predloží pripomienky, pokiaľ ide o odôvodnenie, príslušný orgán Únie musí dôkladne a nestranné preskúmať dôvodnosť uvádzaných tvrdení s prihliadnutím na tieto pripomienky a na prípadné skutočnosti, ktoré svedčia v prospech dotknutej osoby a ktoré sú k týmto vyjadreniam priložené (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 114).
- 112 Napokon bez toho, aby bolo potrebné detailne odpovedať na pripomienky uvedené dotknutou osobou, povinnosť odôvodnenia zakotvená v článku 296 ZFEÚ za každých okolností znamená, že dotknutá inštitúcia musí uviesť individuálne, osobitné a konkrétne dôvody, pre ktoré konštatuje, že proti dotknutej osobe sa majú prijať obmedzujúce opatrenia (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 116).
- 113 Treba konštatovať, že odôvodnenia napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie neuvádzajú žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala dospieť k záveru, že Rada skutočne preskúmala skutočnosti, ktoré predložila žalobkyňa. Odôvodnenia napadnutých aktov nepochybne obsahujú vyhlásenie, podľa ktorého Rada síce preskúmala, či disponuje skutočnosťami svedčiacimi v prospech vyňatia názvu PKK zo sporných zoznamov, ale nenašla nijakú (bod 9). Hoci takáto všeobecná formulácia môže byť prípadne postačujúca v prípade absencie akejkoľvek pripomienky zo strany osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú opatrenia zmrazenia finančných prostriedkov, o takýto prípad nejde, ak tak ako v tomto prípade žalobkyňa predloží skutočnosti, ktoré sú podľa nej spôsobilé odôvodniť vyňatie jej názvu zo sporných zoznamov, nezávisle od otázky dôvodnosti týchto skutočností. V tomto prípade Rade totiž prináleží, aby na to v odôvodnení odpovedala, hoci aj stručne.
- 114 Tento nedostatok odôvodnenia nemožno napraviť tým, že sa v liste Rady z 27. marca 2015, citovanom v bode 19 vyššie, uvedie, že skutočnosť, že medzi kurdskými skupinami existovali aj tie, ktoré bojovali proti „Islamskému štátu“, nemá vplyv na posúdenie Rady, podľa ktorého PKK spĺňa kritériá na označenie, ktoré stanovuje spoločná pozícia 2001/931. Treba totiž na jednej strane konštatovať, že tento list pochádza z obdobia po prijatí nariadenia 2015/513 a rozhodnutia 2015/521 a na druhej strane, že Rada nespresňuje konkrétne skutočnosti, ktoré ju viedli k prijatiu záveru, že nebezpečenstvo zapojenia žalobkyne do teroristických činností pretrváva.
- 115 Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že Rada v odôvodneniach napadnutých aktov uvedených v bode 81 vyššie neuviedla dostatočné osobitné a konkrétne dôvody na ponechanie názvu žalobkyne na sporných zoznamoch. V dôsledku toho treba prijať záver, že vykonávacie nariadenia 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 a 2017/1420, ako aj rozhodnutia 2015/521, 2015/1334 a 2017/1426 sú nedostatočne odôvodnené.

Záver

- 116 Za týchto okolností treba konštatovať, že Rada si nespĺnila povinnosť odôvodnenia stanovenú v článku 296 ZFEÚ. Z toho vyplýva, že je namieste vyhovieť siedmemu žalobnému dôvodu a že toto konštatovanie samo osebe odôvodňuje zrušenie napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. decembra 2011, HTTS/Rada, T-562/10, EU:T:2011:716, bod 40).
- 117 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy treba zrušiť napadnuté akty bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia a žalobné dôvody uvádzané na podporu prejednávanej žaloby. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne smerujúci k tomu, aby Všeobecný súd vyhlásil, že nariadenie č. 2580/2001 je voči nej neuplatniteľné, treba tento návrh zamietnuť vzhľadom na späťvzatie prvého žalobného dôvodu, z ktorého tento návrh vychádza.

O časových účinkoch zrušenia napadnutých aktov

- 118 Je potrebné konštatovať, že napadnuté akty boli zmenené na základe vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2018/468 z 21. marca 2018, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2017/1420 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 7), ako aj rozhodnutia Rady (SZBP) 2018/475 z toho istého dňa, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2017/1426 (Ú. v. EÚ L 79, 2018, s. 26), ktoré nahradili sporné zoznamy od 23. marca 2018 a predĺžili platnosť obmedzujúcich opatrení, pokiaľ ide o žalobkyňu.
- 119 K dnešnému dňu sa teda na žalobkyňu vzťahuje nové obmedzujúce opatrenie. Z toho vyplýva, že zrušenie napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, nemá za následok vyňatie jej názvu zo sporných zoznamov.
- 120 V dôsledku toho netreba zachovať účinky napadnutých aktov v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.

O trovách

- 121 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.
- 122 Okrem toho podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku znášajú členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, vlastné trovy konania. Z toho vyplýva, že Komisia a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 125/2014 z 10. februára 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 714/2013, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka Kurdistan Workers' Party (PKK).**

2. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 790/2014 z 22. júla 2014, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 125/2014, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
3. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/513 z 26. marca 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie č. 790/2014, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
4. **Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/521 z 26. marca 2015, ktorým sa aktualizuje a mení zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2014/483/SZBP, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
5. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/1325 z 31. júla 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/513, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
6. **Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/1334 z 31. júla 2015, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2015/521, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
7. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/2425 z 21. decembra 2015, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2015/1325, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
8. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/1127 z 12. júla 2016, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2015/2425, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
9. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/150 z 27. januára 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu, a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2016/1127, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
10. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/1420 zo 4. augusta 2017, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie 2017/150, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
11. **Rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/1426 zo 4. augusta 2017, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie (SZBP) 2017/154, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka PKK.**
12. **V zostávajúcej časti sa návrh na vyhlásenie neuplatniteľnosti nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu vo vzťahu k PKK zamietá.**

13. Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila PKK.

14. Európska komisia a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póltorak

Perillo

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. novembra 2018.

Podpisy